

Danielin kirja - sata viisikymmentäviisi

Danielin viimeisen näyn paljastaminen: Viisaiden neitsyiden rinnakkainen matka

Jeff Pippenger
2024-03-24

Olemme aloittaneet tarkastelumme Danielin viimeisestä näystä tunnistamalla Danielin Jumalan viimeisten päivien liittokansan vertauskuvaksi, ja olemme käyttäneet ensimmäistä jaetta yhdessä viimeisen luvun kanssa alkaaksemme tunnistaa niiden viimeisten päivien ihmisten profeetallisia tuntomerkkejä, joita Beltassar edustaa. Jumalan viimeisten päivien liittokansa edustaa ensimmäisen enkelin liikkeen milleriläisiä ja kolmannen enkelin liikkeen sataneljäkymmentäneljätuhatta. Milleriläiset täyttivät vertauksen kymmenestä neitsyestä, ja tuo vertaus toistuu viimeisinä päivinä kirjaimellisesti jokaista piirrettään myöten.

”Minut ohjataan usein vertaukseen kymmenestä neitsyestä, joista viisi oli viisaita ja viisi tyhmiä. Tämä vertaus on täyttynyt ja tulee täyttymään aivan kirjaimellisesti, sillä sillä on erityinen sovellus tähän aikaan, ja kolmannen enkelin sanoman tavoin se on täyttynyt ja tulee edelleen olemaan nykyinen totuus ajan loppuun asti.” Review and Herald, 19. elokuuta 1890.

Kummankin viimeisten päivien liikkeen kokemus on adventismin kokemus.

”Matteuksen 25. luvun vertaus kymmenestä neitsyestä havainnollistaa myös adventtikansan kokemusta.” Suuri taistelu, 393.

Milleriläiset edustivat ensimmäisen enkelin liikettä, ja heidän kokemustaan edusti myös Filadelfian seurakunta. Vuonna 1856 filadelfialainen milleriläinen liike siirtyi laodikealaiseen liikkeeseen, ja vuoden 1863 kapinassa se siirtyi edelleen laodikealaiseen seitsemännen päivän adventistikirkkoon.

Sataaneljäkymmentäneljätuhatta edustavat kolmannen enkelin liikettä, ja heidän kokemustaan edusti myös Filadelfian seurakunta. Vuonna 1989 Danielin kirja avattiin Laodikean seitsemännen päivän adventistiseurakunnalle, ja 11. syyskuuta 2001 Laodikean adventtiliike alkoi, ja heinäkuussa 2023 koitti siirtymä takaisin Filadelfian liikkeeseen.

Beltassar eli Daniel edustaa viimeisten päivien filadelfialaista liikettä, joka toistaa milleriläisten filadelfialaisen liikkeen ”kirjaimellisesti aivan joka kohdassa”. Viimeisen näyn ensimmäinen jae edustaa noita viimeisten päivien ihmisiä, ja viimeisen näyn viimeisen todistuksen täytyy olla sopusoinnussa viimeisen näyn ensimmäisen todistuksen kanssa. Danielin kahdennentoista luvun puhdistusprosessi osoittaa tiedon lisääntymisen sekä ne kaksi luokkaa, jotka siten syntyvät. Beltassar on viimeisten päivien viisaiden lopullinen edustus. Danielin kahdennessatoista luvussa on ainakin viisi profeetallista totuutta, jotka olivat milleriläisen liikkeen ankkureita ja joiden täytyy toistua kolmannen enkelin liikkeessä.

Ensimmäinen on puhdistusprosessi, joka synnyttää kaksi palvojien luokkaa ja siten täyttää vertauksen kymmenestä neitsyestä sekä alku- että loppuliikkeessä.

Mutta sinä, Daniel, sulje nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti: monet juoksevat sinne tänne, ja tieto lisääntyy.... Ja hän sanoi: Mene tietäsi, Daniel, sillä nämä sanat pysyvät suljettuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti. Monet puhdistetaan ja valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat tekevät jumalattomasti, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä; mutta viisaat ymmärtävät. Daniel 12:4, 9, 10.

Viisaiden ja jumalattomien (tyhmien) välinen ero perustuu heidän ymmärrykseensä tiedon lisääntymisestä, joka avautuu lopun aikana, ja siihen, miten he sen käsittävät (mielessään erottelevat), joko vuonna 1798 milleriläisten kohdalla tai vuonna 1989 sadanneljälekymmenelleneljälletuhannelle. Jumalan kansan edellytetään tietävän, että adventismi on kymmenen neitsyen vertauksen kokemus, sillä ilman tätä ymmärrystä he eivät pyri ymmärtämään, milloin viimeisen sukupolven ”lopun aika” alkoi tai mikä oli se sanoma, joka silloin sinetöitiin auki. Ilman ymmärrystä siitä, että adventistinen kokemus on kolmivaiheinen koetusprosessi, joka perustuu totuuden asteittaiseen kehittymiseen ja johtaa ”elämä tai kuolema”-lopputulokseen, on mahdotonta tunnistaa jokaisen seitsemännen päivän adventistin korkea kutsumus. Beltesassar edustaa kansaa, joka tietää käyneensä läpi puhdistusprosessin, jota kuvataan sanoilla ”puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan”. Juuri tämä kolmivaiheinen puhdistusprosessi määritellään nimenomaisesti Pyhän Hengen työksi.

Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyödyksi, että minä menen pois; sillä ellen minä mene pois, Puolustaja ei tule teidän tykönnä; mutta jos minä lähdän, minä lähetän hänet teidän tykönnä. Ja kun hän tulee, hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion: synnin, koska he eivät usko minuun; vanhurskauden, koska minä menen Isäni tykö, ettekä te enää näe minua; tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu. Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa. Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen; sillä hän ei puhu omiaan, vaan mitä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. Joh. 16:7–13.

Pyhän Hengen työ viisaiden neitsyiden johdattamisessa ”kaikkeen totuuteen” edellyttää, että Hän nuhtelee, mikä merkitsee varoittaa tai saattaa synnintuntoon, maailmaa synnistä, vanhurskaudesta ja tuomiosta; nämä ovat täsmälleen ne samat kolme askelta, jotka Danielin kahdennessatoista luvussa synnyttävät joko viisaan tai tyhmän neitsyen. Sanoma, jonka Jeesus yksilöi Pyhän Hengen työksi, on se ”öljy”, joka Danielin kahdennessatoista luvussa paljastaa eron viisaiden ja jumalattomien välillä. Jumalan viimeisten päivien kansan täytyy ymmärtää tiedon lisääntyminen oman sukupolvensa kohdalla, ja tähän tietoon sisältyy heidän tunnistamisensa siitä, että he ovat joko tyhmiä tai viisaita neitsyitä Matteuksen kahdennenkymmenennenviidennen luvun vertauksessa.

Johannekselle näytettiin nämä asiat pyhässä näyssä. Hän näki sen joukon, jota viisi viisasta neitsyttä edusti, lamppunsa kunnostettuina ja palavina, ja hän huudahti haltioituneena: ”Tässä on pyhien kärsivällisyys; tässä ovat ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon. Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan minulle: Kirjoita: Autuaita ovat ne kuolleet, jotka tästedes kuolevat Herrassa. Totisesti, sanoo Henki, että he saivat levätä vaivoistansa; ja heidän tekonsa seuraavat heitä.”

Monet, jotka kuulivat ensimmäisen ja toisen enkelin sanoman, ajattelivat elävänsä nähdykseen Kristuksen tulevan taivaan pilvissä. Jos kaikki ne, jotka tunnustivat uskovansa totuuteen, olisivat tehneet osansa viisaitten neitsyitten tavoin, sanoma olisi jo tähän mennessä julistettu jokaiselle kansalle, sukukunnalle, kielelle ja kansalle. Mutta viisi oli viisasta ja viisi tyhmää. Totuus olisi tullut julistaa kymmenen neitsyen toimesta, mutta ainoastaan viisi oli tehnyt sen valmistautumisen, joka oli välttämätön liittyäkseen siihen joukkoon, joka vaelsi heille tullessa valossa. Kolmannen enkelin sanoma oli tarpeen. Tämä julistus tuli tehdä. Monet niistä, jotka ensimmäisen ja toisen enkelin sanomien vaikutuksesta lähtivät ylkää vastaan, kieltäytyivät kolmannen enkelin sanomasta, siitä viimeisestä koetussanomasta, joka maailmalle on annettava.

”Samankaltainen työ saatetaan päätökseen, kun tuo toinen enkeli, josta Ilmestyskirjan 18. luvussa puhutaan, antaa sanomansa. Ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanoma on julistettava uudelleen. Seurakunnalle esitetään kutsu: ’Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään.’ ’Kukistunut, kukistunut on Babylon, se suuri kaupunki, ja siitä on tullut riivaajien asuinsija ja kaikkien saastaisten henkien tyyssija ja kaikkien saastaisten ja inhottavien lintujen pesäpaikka. Sillä hänen haureutensa viinistä ovat kaikki kansat juoneet, ja maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta hänen kanssansa, ja maan kauppiat ovat rikastuneet hänen heikkuutensa runsaudesta.... Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään ja joutuisi kärsimään hänen vitsauksistaan; sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä’ [Ilmestys 18:2–5].

”Ottakaa tämän luvun jokainen jae ja lukekaa se huolellisesti, erityisesti kaksi viimeistä: ’Eikä lampun valo enää koskaan loista sinussa; eikä yljän eikä morsiamen ääntä enää koskaan kuulla sinussa; sillä sinun kauppiasi olivat maan suuret miehet; sillä sinun noituuksillasi kaikki kansat eksytettiin. Ja hänessä havaittiin profettojen ja pyhien veri sekä kaikkien niiden veri, jotka oli surmattu maan päällä.’”

”Vertaus kymmenestä neitsyestä annettiin Kristuksen itsensä toimesta, ja jokaista yksityiskohtaa tulee tutkia huolellisesti. Aika tulee, jolloin ovi suljetaan. Meitä kuvataan joko viisaina tai tyhminä neitsyinä. Emme voi nyt erottaa emmekä meillä ole valtuutta sanoa, ketkä ovat viisaita ja ketkä tyhmiä. On niitä, jotka pitävät totuuden vääryydessä, ja nämä näyttävät ulkonaisesti viisailta.” Manuscript Releases, osa 16, 270.

Adventisteina, joiden on tulevan sunnuntain aikana kutsuttava miehiä ja naisia ulos Babylonista, meitä “kuvataan joko viisailla tai tyhmillä neitsyillä”. Se joukko, jonka Johannes näki “viiden viisaan neitsyen esikuvana, lamput kunnostettuina ja palavina” ja jonka Johannes lisäksi tunnisti niiksi, joilla on “pyhien kärsivällisyys” ja jotka “pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon”, on ne sataneljäkymmentäneljätoista, joiden edellytetään pitävän Jumalan käskyt, harjoittavan Jeesuksen uskoa ja tietävän olevansa Matteuksen kahdennenkymmenennenviiden luvun vertauksen neitsyitä. Heidän ei ainoastaan tarvitse ymmärtää olevansa joko viisaita tai tyhmiä neitsyitä, vaan heidän on myös toistettava se kokemus, jota Daniel kuvaa sanoilla: “puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan”.

Ja he lauloivat ikään kuin uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä virttä paitsi ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta, jotka olivat lunastetut maasta. Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseänsä naisten kanssa; sillä he ovat neitsyitä. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, minne ikinä hän menee. Nämä ovat ihmisistä lunastetut esikoishedelemäksi Jumalalle ja Karitsalle. Eikä heidän suussa ole havaittu vilppiä; sillä he ovat nuhteettomat Jumalan valtaistuimen edessä. Ilmestys 14:3–5.

Danielin kahdennessatoista luvussa esitetään vähintään viisi totuutta, jotka ovat ensimmäisen enkelin milleriläiseen liikkeeseen liittyviä totuuksia ja jotka sadan neljäkymmenenneljän tuhannen liike toistaa ja ymmärtää täydellisemmin. Yksi näistä totuuksista on kolmevaiheinen puhdistusprosessi, joka liittyy vertaukseen kymmenestä neitsyestä. Ensimmäinen totuus, jonka William Miller ymmärsi profeetallisen ajan näkökulmasta, oli 3. Mooseksen kirjan kahdennessakymmenennessäkuudennessa luvussa mainitut ”seitsemän aikaa”, ja tämä totuus yksilöidään Daniel 12:ssa, ja se on ensimmäinen milleriläisen historian totuus, joka siinä mainitaan.

Mutta sinä, Daniel, sulje nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti: monet harhailevat edestakaisin, ja tieto lisääntyy. Silloin minä, Daniel, katsoin, ja katso, siinä seisoivat kaksi muuta, toinen joen rannalla tällä puolella ja toinen joen rannalla tuolla puolella. Ja yksi sanoi pellavavaatteeseen puetulle miehelle, joka oli joen vetten yläpuolella: Kuinka kauan kestää näiden ihmeellisten asioiden loppuun? Ja minä kuulin pellavavaatteeseen puetun miehen, joka oli joen vetten yläpuolella, kun hän kohotti oikean kätensä ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannoi hänen kauttaan, joka elää iankaikkisesti, että siihen kuluu aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa; ja kun pyhän kansan voiman murskaaminen on saatettu päätökseen, kaikki nämä täyttyvät. Ja minä kuulin, mutta en ymmärtänyt. Silloin minä sanoin: Herrani, mikä on näiden asioiden loppu? Ja hän sanoi: Mene, Daniel, sillä nämä sanat ovat suljetut ja sinetöidyt lopun aikaan asti. Monet puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat tekevät jumalattomasti, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä, mutta viisaat ymmärtävät. Daniel 12:4–10.

Tämä jakso alkaa sillä, että Danielin kirja suljetaan sinetillä lopun aikaan asti, ja jakso päättyy siihen, että Danielin kirja suljetaan sinetillä lopun aikaan saakka. Danielin sanojen ensimmäisen ja viimeisen sinetöimisen välissä ”Hänen, joka elää iankaikkisesti”, valallinen todistus oli: ”että se kestää ajan, ajat ja puolen ajan; ja kun hän on saattanut päätökseen pyhän kansan voiman hajottamisen, kaikki nämä täyttyvät.”

Sen, joka antoi tämän valalla vahvistetun todistuksen, oli se, joka oli vetten yllä, pellavavaatteisiin puettuna. Daniel näki yhden enkelin Hiddekel-virran toisella rannalla ja toisen enkelin toisella rannalla, ja toinen noista enkeleistä esitti kysymyksen, johon vetten yllä oleva vastasi. Kysymys oli: ”Kuinka kauan?” Nämä ovat samat kaksi ensimmäistä sanaa kuin kysymyksessä, joka esitetään Danielin kahdeksannen luvun jakeessa kolmetoista.

Sitten minä kuulin erään pyhän puhuvan, ja toinen pyhä sanoi sille pyhälle, joka puhui: Kuinka kauan kestää näky jokapäiväisestä uhrista ja hävityksen rikoksesta, joka saattaa sekä pyhäkön että sotajoukon tallattaviksi? Ja hän sanoi minulle: Kahteentuhanteen kolmeensataan iltaan ja

aamuun; sitten pyhäkkö asetetaan jälleen oikeuteensa. Daniel 8:13, 14.

Sama profeetallinen rakenne esiintyy kummassakin keskustelussa, paitsi että kahdeksannessa luvussa Daniel on Ulaijoen, eikä Hiddekeljoen, varrella. Kahdeksannessa luvussa eräs enkeli (pyhä) ”sanoi sille eräälle pyhälle, joka puhui: Kuinka pitkä aika”. Heprealainen sana, joka on käännetty ilmauksella ”tuo eräs pyhä”, on heprean sana ”Palmoni”, joka merkitsee Ihmeellistä Laskijaa tai Salaisuuksien Laskijaa. Kahdeksannessa luvussa Jeesus (Ihmeellinen Laskija) puhui, ja toinen pyhä kysyi Jeesukselta (tuolta eräältä pyhältä): ”Kuinka pitkä aika?”

Kahdennessatoista luvussa eräs enkeli, joka oli Hiddekel-virran toisella rannalla, kysyy siltä, joka seisoo veden päällä: ”Kuinka pitkä aika?” Näitä kahta tekstijaksoa on tarkasteltava yhdessä, käsky käskyn päälle. Kahdeksannen luvun ensimmäinen kysymys kuuluu: ”Kuinka pitkää aikaa koskee näky pyhäkön ja sotajoukon talleamisesta, jonka toteuttaa ensin pakanuus ja sitten paavivalta?” Kahdennessatoista luvun kysymys kuuluu: ”Kuinka pitkä aika on näiden ihmeellisten tapahtumien loppuun?” Tämän jälkeen valalla vahvistettu vastaus annetaan Palmonilta, Ihmeelliseltä Luvunlaskijalta, joka oli puettu pellavavaatteisiin ja seiso i vetten päällä: ”se on oleva aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa; ja kun hän on saattanut päätökseen pyhän kansan voiman hajottamisen, silloin kaikki nämä tapahtumat päättyvät.”

Ulai- ja Hiddekel-jokien kysymykset ovat: ”kuinka kauan kestää näky Jumalan kansan hajottamisesta, jonka pakanuus ja sitten paavius saattavat päätökseen polkiessaan pyhäkköä ja sotajoukkoa?” Vastaus on, että maahan polkeminen päättyy vuonna 1798, jolloin Palmonin työ milleriläisen temppelin pystyttämässä alkaa, ja sitten päättyy neljäkymmentäkuusi vuotta myöhemmin, vuonna 1844, jolloin pyhäkkö oli puhdistettava.

Kahdennessatoista luvussa Daniel kuuli keskustelun, ”mutta en minä sitä ymmärtänyt.” Daniel ilmaisi halunsa ymmärtää, kuten hänen Kristukselle esittämästään kysymyksestä käy ilmi. ”Herrani, mikä on näiden loppu?” Hänen halunsa ymmärtää kuvasi viisaiden neitsyiden halua ymmärtää, sillä koko vuoropuhelu on sijoitettu niiden kahden viittauksen väliin, joissa Danielin kirjan sanotaan olevan sinetöity lopun aikaan asti. Daniel kuvasi sitä halua ymmärtää, joka pantiin William Millerin sydämelle sen totuuden suhteen, joka avattiin vuonna 1798, ja ensimmäinen totuus, jonka hänet johdatettiin tunnistamaan, oli pyhäkön ja sotajoukon talleaminen jalkoihin, ensin pakanuuden ja sitten paaviuden toimesta sinä aikana, jolloin pyhän kansan voima oli hajallaan, ”seitsemän ajan” täyttymyksenä, 3. Mooseksen kirjan kahdennessakymmennessä luvussa.

Millerin halu tuntea totuus esitetään Danielin haluna, mutta Millerin ymmärrys oli epätäydellinen. Daniel edustaa Millerin halua, ja Beltesassar edustaa niitä, joilla on täydellinen ymmärrys asiasta ja näystä. Danielin kahdennessatoista luvussa on vähintään viisi tärkeää totuutta, jotka kuuluivat milleriläisten kokemukseen ja joille löytyy rinnakkainen vastine sadan neljäkymmenen tuhannen historiassa. Yksi niistä on se, että he täyttivät ja ymmärsivät täyttävänsä vertauksen kymmenestä neitsyestä sen kolmivaiheisine koetusprosesseineen, ja toinen on se, että he ymmärtävät 3. Mooseksen kirjan kahdennessakymmennessä luvussa olevan ”seitsemän ajan” peruskiven.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissamme.

”Silloin taivasten valtakunta on oleva kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät ylkää vastaan. Ja viisi heistä oli ymmärtäväistä ja viisi tyhmää. Tyhmät ottivat lamppunsa, mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa; mutta ymmärtäväiset ottivat öljyä astioihinsa lamppujensa kanssa. Yljän viipyessä he kaikki torkahtivat ja nukkuivat. Mutta keskiyöllä kuului huuto: Katso, ylkä tulee; menkää häntä vastaan. Silloin kaikki nuo neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon. Ja tyhmät sanoivat ymmärtäville: Antakaa meille öljystänne, sillä meidän lamppumme sammuvat. Mutta ymmärtäväiset vastasivat sanoen: Emme voi, ettei sitä ehkä riittäisi meille ja teille; menkää ennemmin myyjien luo ja ostakaa itsellenne. Mutta heidän mennessään ostamaan ylkä tuli; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin. Myöhemmin tulivat myös ne muut neitsyet ja sanoivat: Herra, Herra, avaa meille. Mutta hän vastasi ja sanoi: Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä. Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä, jona Ihmisen Poika tulee.”

”Elämme nyt mitä vaarallisinta aikaa, eikä yhdenkään meistä tulisi viivyttellä etsiessään valmistusta Kristuksen tuloa varten. Älköön kukaan seurako tyhmien neitsyiden esimerkkiä ja ajatelko, että on turvallista odottaa siihen saakka, kunnes kriisi tulee, ennen kuin hankkii luonteenvalmistuksen kestääkseen tuona aikana. On liian myöhäistä etsiä Kristuksen vanhurskautta silloin, kun vieraat kutsutaan sisään ja heidät tutkitaan. Nyt on aika pukeutua Kristuksen vanhurskauteen — hääpukuun, joka tekee teidät kelpoiksi astumaan Karitsan hääaterialle. Vertauksessa tyhmät neitsyet kuvataan pyytämässä öljyä ja jäämässä sitä vaille pyynnöstään huolimatta. Tämä on vertauskuva niistä, jotka eivät ole valmistaneet itseään kehittämällä sellaista luonnetta, joka kestää kriisin aikana. Ikään kuin he menisivät naapureidensa luo ja sanoisivat: Antakaa minulle teidän luonteenne, tai minä joudun kadotukseen. Viisaat eivät voineet antaa öljyään tyhmien neitsyiden lepattaviin lamppuihin. Luonne ei ole siirrettävissä. Sitä ei voi ostaa eikä myydä; se on hankittava. Herra on antanut jokaiselle yksilölle tilaisuuden saavuttaa vanhurskas luonne koetusajan kuluessa; mutta hän ei ole säästänyt mitään tapaa, jolla yksi inhimillinen toimija voisi välittää toiselle sen luonteen, jonka hän on kehittänyt käymällä läpi raskaita kokemuksia, oppimalla opetuksia suurelta Opettajalta, niin että hän voi osoittaa kärsivällisyyttä koetuksessa ja harjoittaa uskoa, niin että hän voi siirtää mahdolluuksien vuoria. On mahdotonta välittää rakkauden tuoksua — antaa toiselle lempeyttä, tahdikkuutta ja kestävyyttä. On mahdotonta, että yksi ihmisyyden vuodattaisi toiseen Jumalan ja ihmisyyden rakkauden.”

”Mutta päivä on tulossa, ja se on lähellä meitä, jolloin jokainen luonteenpiirre paljastuu erityisen kiusauksen kautta. Ne, jotka pysyvät uskollisina periaatteelle, jotka harjoittavat uskoa loppuun asti, ovat niitä, jotka ovat koetuksen ja trialin aikana pysyneet uskollisina koetuksen armonaikansa aikaisempina hetkinä ja ovat muodostaneet luonteensa Kristuksen kaltaisuuden mukaan. Juuri ne, jotka ovat viljelleet läheistä tuttavuutta Kristuksen kanssa, jotka hänen viisautensa ja armonsa kautta ovat tulleet osallisiksi jumalallisesta luonnosta, kestävät. Mutta yksikään ihminen ei voi antaa toiselle sydämen antaumusta ja jaloja mielenominaisuuksia eikä korvata hänen puutteitaan moraalisella voimalla. Voimme kukin tehdä paljon toinen toisemme hyväksi antamalla ihmisille Kristuksen kaltaisen esimerkin ja siten vaikuttamalla heihin niin, että he menevät Kristuksen luo saadakseen sen vanhurskauden, jota ilman he eivät voi kestää

tuomiolla. Ihmisten tulisi rukouksessa harkita tätä tärkeää luonteenrakennuksen asiaa ja muovata luonteensa jumalallisen esikuvan mukaan.” The Youth Instructor, 16. tammikuuta 1896.